

Redacția, Administrația,  
și Tipografia  
Brașov, piața mare Nr. 30.  
Scrierile necercurate nu se  
primesc. — Manuscrisurile se  
retinut.

INȘERATE se primesc la Ad-  
ministrația în Brașov și la ur-  
mătoarele Birouri de anușiri:  
în Viena: M. Dukes, Heinrich  
Nachfolger; Rudolf Mosse, A. Oppel  
Nachfolger; Anton Oppel; J.  
Dumășor, în Budapesta: M. V.  
Goldberger, Edelem Bernat; în  
București: Agenția Română, Su-  
cursale de România; în Ham-  
burg: Karoly & Liehmann.

Prețul înșerărilor: o serie  
garmonă pe o săptămână 8 ex. și  
30 ex. timbru pentru o publi-  
care. Publicări mai dese după  
tarifă și învoială.  
Recitate pe pagină a 3-a o  
serie 10 ex. sau 30 bani.

# GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL IX.

„Gazeta” iese în 24-care zi.  
Abonamente pentru Austro-Ungaria:  
Pe un an 12 fl., pe șase luni  
6 fl., pe trei luni 3 fl.  
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.  
Pentru România și străinătate:  
Pe un an 40 franci, pe șase  
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.  
N-rii de Duminică 3 franci.  
Se primumără la toate oficiile  
postale din țară și din arată  
și la d. colectori.  
ADMINISTRAȚIA PENTRU BRAȘOV  
administrația, piața mare,  
sărutul Inului Nr. 30 etajul  
I.: pe un an 10 fl., pe șase  
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.  
Cu dusul în casă: Pe un an  
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni  
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.  
său 15 bani. Atât aboname-  
tele cât și înșerările sunt  
a se plăti înainte.

Nr. 44.

Brașov, Luni—Marți 25 Februarie (9 Martie)

1897.

## Cestiune politică ori de drept?

Ne simțim dator să dăm unele  
explicări și să facem unele declara-  
țiuni în cestiunea schimbării titlului  
Asociațiunii, care va forma obiec-  
tul adunării generale extraordinare  
dela 10 l. c., cu atât mai vârtos cu  
cât un diar din Sibiiu, care întot-  
deauna a stat în contact cu comi-  
tetul central al Asociațiunii, ne  
face imputarea, că n'am fi tractat  
obiectiv această cestiune, că am fi  
„esagerat lucrul”, am fi „turnat oleu  
pe foc”, ba am fi spus chiar „lu-  
cruri care nu corespund cu starea  
faptică”.

Diarul despre care vorbim este  
„Telegraful Român”. El se folosește  
de ocaziune și replicând la răspun-  
sul, ce i l'am dat după prima sa  
espectare în contra atitudinii or-  
ganului nostru, se face, cu ori fără  
mandat, avocatul comitetului cen-  
tral, luându'l quasi în apărare con-  
tra afirmării noastre, că trebuie să  
pörte consecențele convingerilor ce  
le-a exprimat în reprezentațiunile  
sale cu privire la schimbarea tit-  
lului, pretinsă tam-nesam de cătră  
ministrul de interne.

Amintitul diar ne spune că  
vede cu alți ochelari raportul comi-  
tetului și prin urmare îl pricepe  
altfel decât cum îl pricepem noi.

Și ca explicare aduce înainte  
răspunsul „categoric” al ministrului  
că „nu va ceda”, care răspuns ar  
face cestiunea „föрте delicată”, așa că  
comitetul nu voiesce să mai ia ră-  
spunderea asupra sa pentru eventua-  
lele consecențe, nu voiesce să dică  
nici ba, nici da, ci „a convocat adu-  
narea suverană, care pe răspunderea  
sa pöte să judece *quid juris și quid  
consilii*, și fără sfatul diarelor”.

Acesta este mersul ideilor și al  
argumentării „Tel. Rom.” care cul-  
minază în afirmarea surprinșătoare,  
ba uimitore, că totul se reduce nu-  
mai și numai la opoziția, ce-o face  
ministrul cuvântului „transilvană” și

că toate celelalte ar fi „complanate”  
său s'ar puté „complană” fără de  
nici o scădere.

Noi negăm categoric că este  
așa cum dice föia sibiiiană și o vom  
dovedi'o, arătând tot-odată cât de  
nebasate, ca să nu dicem frivole,  
sunt imputările ei privitoare la at-  
tudinea noastră.

Singurul și cel mai tare argu-  
ment, de care dispune „Tel. Rom.”  
se cuprinde în răspunsul ce și'l dă  
insu-și la întrebarea:

„Pentru ce se tot susține, că guver-  
nul pretinde ca cuvântul „român” și „po-  
por” să se elimineze din statutele Asocia-  
țiunii, când raportul Comitetului dovedese  
contrarul?”

„Cestiunea cu „poporul” român este  
superată deja și ministrul nu mai difical-  
tază §-ul 2, care sună astfel: „Scopul Aso-  
ciațiunii este înaintarea culturii *poporului  
român* etc., ér cuvântul „român” se află  
destul de accentuat (!) chiar în titlul care  
il propune ministrul: „Asociațiunea lite-  
rară și culturală a Românilor din Ungaria”.

Quod non?, domnilor dela „Tel.  
Rom.”. Aveam dreptate să dicem,  
că n'ați cetit raportul Comitetului,  
căci de l'ați fi cetit cu atențiune  
a-ți trebui să constatați, că adevê-  
rata divergență între ministru și co-  
mitet a fost tocmai pentru cuvintele  
„poporul român”, cu privire la cari  
ministrul a pretins categoric să fiă  
șterse nu numai din §. 2, ci și din  
titlul Asociațiunii.

În urma remonstrațiunii prea  
justificate a Comitetului, în care se  
mai dovedea, că ministrul în rescrip-  
tul său anterior n'a făcut o ase-  
menea pretensiune, vedënd că nu  
pöte să-și ajungă scopul pe calea  
apucată, ministrul și-a schimbat de-  
odată tactica și tăcënd de §. 2 și-a  
concentrat tot atacul în contra §. 1,  
adecă a titlului, basându-și-l de aci  
încolo pe altă temă, că adecă „ar  
fi greșit din punct de vedere al  
dreptului public”. Pentru ca însă  
cel puțin din titlu să se ștergă ter-  
minul „poporul român” ministrul

previne pe Comitet prin formularea  
unui titlu fără cuvântul „transilvană”  
însă și fără terminul „poporul ro-  
mân”.

Dacă ministrului i-a fost numai  
de cuvântul „transilvană” de ce a  
tăcut cu totul despre acesta în res-  
criptul său dela 4 Febr. 1896? Și  
de ce în rescriptul său următor dela  
2 Sept. 1896 nu se mulțămescce a  
cere numai simplu ștergerea cuvân-  
tului: „transilvană”?

Să ne spună „Tel. Rom.” dacă  
§ 1 cu titlul nu se ține de statute  
și dacă eliminarea de acolo a „po-  
porului român” nu este o eliminare  
din statute?

Va fi sciind ministrul de ce o  
pretinde tocmai la titlu atât de „ca-  
tegoric”. Acesta formază haina în  
care se presentă Societatea necur-  
mat înaintea lumii, ér ceea ce stă  
scris în § 2 are o importanță prac-  
tică bunăoară cum o are ori-ce § din  
legea de naționalitate. Și acesta e  
lege sancționată de monarch nu  
statut întărit de ministru!

Și să ne spună „Tel. Rom.”,  
cine s'ar mai puté provoca ađi  
cât de puțin la acea lege, dacă n'ar  
fi titlul ei cu „egala îndreptățire?”

Așa dér vedeți, că ministrul  
scie ce face și, dacă comitetul re-  
monstrază, scie să-i însire câte verđi  
și uscate despre primejdia cuvântu-  
lui „transilvană”, la care el mai în-  
ainte nici că s'a gândit!

Dacă „Tel. Rom.” vede destul  
de accentuat cuvântul „român” în ti-  
tul ce vrea să-l impună ministrul, e  
cestiune de gust și pöte și de senti-  
ment; dér el însuși nu cutează a sus-  
ținé, că și noțiunea *popor* ar fi ac-  
centuată în acel titlu!

De ce dér se eșotéază numita  
föia așa de mult pentru a ne con-  
vinge, că tocmai adjectivul „transil-  
vană” care este *curat numai pretext* ar  
fi pötra scandalului?

Scurți de vedere mai sunt d-nii  
dela „Tel. Rom.” când ne vin cu  
obiectiuni ca cele de mai sus și în

tot casul nu dovedesc nepreocupare  
și iubire de adevăr din parte-le, decât  
pe baza unor astfel de argumente  
umblă să ne impute esagerări și că  
am spune lucruri, cari nu corespund  
cu starea faptică, cu alte cuvinte  
minciuni.

Aditem și noi că motivele mi-  
nistrului sunt *pur politice* și că tind  
mai departe, decât pöte cuprinde min-  
tea oportuniștilor dela „Tel. Rom.”

Ceea ce am opus și opunem noi  
acelor motive arbitrare și volnice mi-  
nistriale nu este decî politica, cu care  
n'avem de a face în Asociațiune, ci  
*dreptul nostru!*

## Conflictul greco-turcesc.

Situațiunea în Orient devine tot  
mai încordată. Totă lumea așteptă  
cu nerăbdare *răspunsul guvernului tur-  
cesc și mai cu semă a celui grecesc* la  
notele marilor puteri în privința con-  
fliktului din Creta. După diferitele  
manifestări ale celor din Atena  
însă, și mai cu semă după enunția-  
rile regelui Gheorghe, făcute fără  
nici o rezervă în zilele din urmă  
atât față cu diferiți corespondenți  
de diare, cât și față cu diferiți băr-  
bați politici, cu greu se pöte crede,  
că acest răspuns, al cărui termin se  
implinesce tocmai astăzi, va fi în  
concordanță cu cererile puterilor.  
Regele grecesc și guvernul său, după  
cum se vede, nu voiesc să cedeze  
cu nici un preț în cestiunea cretană,  
nu se mulțămesc numai cu autono-  
mia Cretei, ci cer cu resoluțiune ali-  
pirea acestei insule la regatul Gre-  
ciei. Argumentul lor este, că popu-  
lațiunea creștină din Creta *nu voiesce*  
autonomia, ci predinde desfacerea ei  
totală de sub autoritatea Sultanului  
și împreunarea ei cu confrății din  
regatul grecesc.

Grecii nu se simt nici-decum  
datori a ceda stăruințelor marilor  
puteri, ci spun fățiș, că nu 'și vor  
retrage cu nici un preț trupele lor din

## FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(4)

### Camille Renouard.

Din expedițiunea lui Napoleon în Egipt de Stolle  
Trad. de T. d. C.

Acestei amenințări nu daseră Arabii  
nici o importanță, ei liniștit își continuară  
activitatea. Renouard o privi acesta de semn  
reu. O aparițiune estra-ordinară însă le  
alungă deocam-dată ori-ce temere de peri-  
cul. În orizontul depărtat se vedeu strălu-  
cind în rațele sörelui piramidele seculare  
din Gizeh. Pe când călătorii admirau această  
frumșetă a lor până acum necunoscută, ér  
profesorul adöncit în lumea antică le vor-  
bea cu înuefșire de aceste mărturii incon-  
testabile despre cultura vechiă a unei  
lumi gloriose de peste 4000 de ani, de pe  
țermul Nilului se auzi o fluierătură sinistră,  
care-i amorți vorbele pe buze. Ca la un  
semn dat, Arabii săriră de pe bordul coră-  
biei în Nil.

Tot atunci țipni pe mai multe locuri  
apa în corebiă. Înzadar pușcă Camille după  
ei, era imposibil ai nimeri, după ce corbi

în apă inotară la țerm. Töte forțele se con-  
centrară acum în a arunca apă; însu-și  
bietul profesor muncia muncă lui Sisif,  
aruncând apă cu o cismă, ce-i căduse din  
întâmplare în mână.

Camille observând, că ori-ce muncă e  
zadarnică, decise debarcarea la țerm deși  
pe țerm o cetă numérosă de arabi așteptau  
în liniște debarcarea. El făcu pe conșoți  
atenți, ca să fiă statornici, și nimenea să  
nu puse până ce nu va da însu-și comanda.

Corăbierii erau înarmați cu vre-o câte-  
va pușci, dér avéu un sprijin însemnat în  
Arabi, cari se adunaseră în jurul lor. Ei  
așteptau numai apropierea călătorilor, ca  
astfel atacându-i să-i despöie de viața și  
averea lor.

Camille cunoscu imediat ținuta lor  
dușmănosă, de aceea îndată ce se apropiară  
de țerm comandă „Foc!”

O salvă de 8 pușcătuři avú un efect  
deprimător asupra Arabilor. Însăpămențați  
de efectul neașteptat al acestei selve se  
împrăștiară în cea mai mare desperare lă-  
sând în urma lor mai mulți morți și  
raniți.

Acum debarcără, apărându-se prin o  
întăritură provisorică, Camille cu ouăgiul  
unui leu se aruncă asupra Arabilor răs-  
firați alungându-i într'o pădurice din apro-  
piere. Acest succes neașteptat îl folosi Ca-  
mille pentru repararea corăbiei, căci de-o  
călătorie pe uscat nici vorba nu ptuea fi.  
Întăiu ptueam fi atacați de Beduini, cari  
furnicau în cete numérosă prin pustul in-  
tins; său chiar de Arabii inverșunați, cari în  
curënd avéu să răsune pe soții lor o-  
moriti.

Dér abia să apucară de reparat și  
strigătele selbatice din dosul pădurii îi fă-  
cură atenți, că pericolul e apropiat, și tre-  
buie să se gândescă la apărare. Mult necaz  
ii pregătea lui Camille profesorul Larosso-  
seinier, care pe töte căile încerca al con-  
vinge, că ori-ce încercare de apărare ar fi  
un pericol, mai bună ar fi însu o capitulare.  
Camille scia însă că capitularea este egală  
cu mörtea înaintea acestor Arabi, deci mai  
bucuros alese mörtea de erou, și această  
ideie o împărtășiau și cei patru soldați  
curagioși.

Mica cetă aștepta inimicul întărit în

convingerea de a-și răsocumpăra soump viața.  
Ocesiunea nu întârđia a li-se imbia, de-  
öre-ce Arabii cu'n sgomot infernal dând  
salve de vre-o câte-va pușci, se aruncară  
cu furia unui uragan asupra micii cete,  
care ca o stăncă neolătită împărția mörtea  
în jurul lor. A descrie vitejia acestor bravi  
e imposibil. Copleșiți de mulțimea Arabi-  
lor, ca lei apărându-se, deschidéu drumuri  
prin șirurile lor. Ei cădeu cu mulțimea la  
pământ, și unii însăpămențați de atăta cu-  
ragiu supraomenesco, pe un moment luară  
fuga.

Era și timpul, căoi Camille vulnerat  
la cap căđu la pământ. Nurmahel, cerce-  
tând rana constată că nu este mortală și că  
Camille căduse numai în urma unei lovi-  
tuři grele ce o căpătase pe furis dela un  
Arab puternic și cere numai il ameți. Iute  
ii pansă rana, și după puțin repaus el se  
deșteptă, reîntărit, ca și când n'ar fi sim-  
țit nimic.

Camille satisfăcut de acest succes glo-  
rios, mulțami curagioșilor săi tovarăși, îm-  
bărbătându-i spre nouă fapte de vitejia. Îi  
indispușe împrejurarea, că profesorul La-

Creta, și la cas, când puterile ar face întrebuințare de mijlocele coercitive, cu care au amenințat în notele lor, amenință și ei cu o declarațiune formală de război împotriva Turciei și cu invasiunea în Macedonia.

Guvernul turcesc, în urma pozițiunii sale precare, este cu mult mai precaut. El voiesce să vadă mai întâiu, decât atitudinea puterilor europene în cestiunea cretană este în adevăr sinceră și numai după ce și va câștiga o convingere în privința acosta, se pare că se va pronunța definitiv în conflictul provocat de Greci. În ceea ce privește autonomia Cretei, după-cum se asigură, Porta este aplicată a da ascultare propunerilor marilor puteri; cu toate acestea însă pune și ea unele condițiuni, între care cea mai de căpeteniă este, ca Turcia să nu fiă silită a-și retrage imediat trupele din insula revoltată, ca astfel să se poată afirma și pentru viitor supremația Sultanului asupra acestei insule.

Intr'aceia ambele părți, atât Grecia, cât și Turcia, se pregătesc de război cu o activitate deosebită, chemă sub arme puterile, de care dispun, își procură cai, munițiuni și arme, și concentrează trupele adunate la granița Tesaliei, unde de bună seamă vor izbucni dușmaniile, la cas, când diplomației europene nu-i va succeda să potolească veleitățile războinice ale Grecilor. De altă parte în Creta luptele între trupele grecesci ajutate de insurgenți și între garnisioanele turcesci se continuă. Mohamedanii, fiind mai puțin la număr, nu pot rezista cetelor creștine și peste tot au fost siliți să se adăpostescă după zidurile fortărețelor. Dăr acestea rând pe rând sunt înconjurate de Greci, Musulmanii sunt aduși în cea mai mare strâmțorie și numai grația intervenirii flotelor aliate și a trupelor europene debarcate pe insulă sunt scutiți de moarte prin fărmașie sau de la o totală măcelărire din partea insurgenților iritați peste măsură și incurajați prin prezența trupelor grecesci.

O altă cestiune de mare însemnatate în totă afacerea greco-turcescă, ba poate cestiunea cea mai însemnată, este: *Ce atitudine vor avea de aici înainte puterile cele mari în această afacere?* — Dura-va ore până în cele din urmă unitatea de vederi între puteri în privința conflictului greco-turcesc, sau această mult trâmbițată unitate a fost numai aparentă?

Eată întrebările, ce preocupă în acest moment întrăgă pressa și întrăgă opinia publică europeană.

Ce e drept, oficiosele nu încețază un singur moment a ne incredința, că armonia între puteri este

perfectă și că puterile nu vor întârzi a o singură clipită a aduce la reason în unanimitate și cu puteri comune pe aceia, cari ar cuteza a se împotrivi dispozițiunilor lor; cu alte cuvinte, puterile sunt gata a întrebuința toate mijlocele uriașe, de care dispun, ca să impedeze dezvoltarea mai departe a conflictului, care poate pune în pericol pacea și liniștea întregului Orient. De altă parte însă sunt destule voci, care exprimă desul de limpede neîncrederea în solidaritatea între puteri și care afirmă, că nu peste mult se va dovedi, că această solidaritate nu este nici pe departe așa de perfectă, după-cum se asigură din partea organelor oficiose.

Cu deosebire față de Anglia sunt și acum bănuiești, că n'ar ține tocmai strins la concertul european și că ar fi gata a părăsi acest concert, îndată ce ar fi vorba de a se întrebuința măsuri coercitive față de Grecia, la cas când guvernul grecesc ar da răspuns negativ la ultimul și îndată ce Turcia ar refusa să-și retragă trupele din insula cu pricina. Alte foi bănuiesc pe Rusia, că ar juca un rol dublu în actuala cestiune orientală, arătându-se de o parte ca sprijinitore a păcii europene, eră de altă parte încurajând pe sub ascuns pe Greci, ca să continue mai departe cu rezistența față de puteri, ca astfel să se dea nasceră la un război greco-turcesc, care ar înlesni foarte mult îndeplinirea planurilor rusesci față cu Peninsula balcanică.

Sub astfel de împrejurări se înțelege, că opinia publică trebuie să fie foarte neliniștită și fiă-care să se întrebă cu nedumerire: *Ore ce va aduce ziua de mâine, — război sau pace?*

### Cestiunea cretană.

Din Atena se anunță: Ultimele două clase ale rezervei vor fi chemate sub drapel.

Regele George a declarat corespondentului trimis la Atena de diarul danes „Berlingsketidende“, că națiunea grecescă nu poate să suporte iritația enervantă provocată de războiele reîntrerupte din insula Creta. Finantele grecesci nu sunt în stare să poată întreține pe cei șapte-spre-zece mii de refugiați creștini actualmente în Grecia.

Autonomia Cretei ar fi cu neputință, pentru-oa Cretanii o refuză. *Rechemarea trupelor grecesci ar fi semnalul unor măceluri nouă, fiind dat fanatismul peste măsură al populațiunii musulmane.*

Din Petersburg se telegrafază cu data de 5 Martie: „Journal de St. Petersburg“

rossosinier dispăruse. Toți îl credeu mort, sau cel puțin răpit de Arabi, sau că însuși de bună voie s'a predat voind să evite morțea. Pe când făceau aceste combinațiuni, un strigăt desperat de ajutor se auzea de cătră pădure, pe acesta îl însoțea mormăitul aprins și fioros al unei ledice. La moment cei patru soldați alergară în pădure voind să scape de la morțea sigură pe bătrânul profesor, a cărui voce o recunoscură.

O veselie aprăpe ne mai simțită cuprinsese mica cetă, când profesorul la insistența lui Camille i descoperi aventura sa. El spuse, că cerându-i se a fi martorele unei privești atât de înfiorătoare, se retrase tiptil în pădure, unde își înavuți cunoștințele cu o serie nouă de fluturi, până aci necunoscuți, înavuțind știința prin descoperiri nouă; că străbătând mai sfund în pădure a dat de o grătă, în care o ledică își lăpta puii. Urletul și aspectul fioros al acestui animal l'a pus pe fugă făcându-l să strige după ajutor. Spaima și frica între-

meiată a bietului profesor, dispuse bine pe toți; toți ridă de această aventură hazardoasă, admoniându-l că în viitor să nu mai părăsească soții, de-ore-ce foarte ușor își poate pierde viața în aceste locuri sălbatică.

Abia se sfârșiră admonițiile și încurajările de o parte și de alta, când Camille observă, că din nou vor fi atacați și încă de două părți, de pe uscat și de pe apă, ca astfel ori-ce retragere să li-o facă imposibilă. Camille cu curajul unui adevărat erou, îmbărbătă pe amicii săi și îi provoacă să aștepte pe dușmani pregătiți. „Amici!“ — le dișe — „nu vă dați, mai bine să murim morțe de eroi!“ Descărând pistolele în Arabii ce năvăleau asupra-le, începură a împuşca morțea în mulțimea Arabilor cu sabia sa puternică. Nurmahal și soldații îl urmară curajoși și în puține momente nu se vedea decât o învâlmășală de luptă, în care mica cetă se făcu cu totul tot nevedută.

(Va urma.)

șice, că guvernul rusesc, animat de dorința de a grăbi opera de împăciuire, oarece s'a devotat dela deshiderea cestiunii cretane, a luat inițiativa unei propunerii ce tinde să obțină consimțământul tuturor cabinetelor asupra a două principii: întâiu, că nu se poate autoriza în împrejurările actuale anexarea Cretei de Grecia; al doilea că Creta trebuie să obțină autonomia sa, fără ca să se aducă vr'o atingere integrității Turciei. După primirea acestui proiect de puterile continentale și aderarea cabinetului din Londra, el a fost comunicat la Constantinopol și la Atena. Guvernul elen a fost invitat să retragă trupele și corăbiile sale din insula Creta. Putem avea firma speranță, că nu se vor mai ivi dificultăți nouă și că Grecia va da o dovadă de înțelepciunea sa supunându-se voinei Europei, unită în interesul comun al păcii. Grecia nu va voi să-și compromită viitorul. Rusia, care a îngrijit întotdeauna de interesele populațiunilor din Orient, și care a dovedit așa de des simpatii mari pentru Cretan, privește această soluțiune cu satisfacție, cu atât mai mult, cu cât ea răspunde dorințelor generale de împăciuire și spiritului de echitate de care guvernul imperial a fost animat întotdeauna.

### Să ne trezim!

Din valea Mureșului, Martisor 1897.

Inimicii neamului românesc combat cu putere porțile fortăreței Românișmului. Miniștri, deputați, jidoviții și nejidoviții sunt de un gând cuprinși de a-ne nimici naționalitatea. Așa fac și lucră ei, dăr noi ce facem?

Din toate părțile numai rele vești auzim despre destrăbălări și căciuliri. Pot bărbății luptători ai neamului românesc să mai privească la nemernicia unor indiviți din neamul nostru, cari cu toate că dela poporul român trăiesc și totuși prin purtarea și faptele lor se dovedesc de răuvoitori ai sângelei propriu numai din cauza miserabilului simț al egoismului materialist? Sunt de părere cum-oa a sosit timpul, ca să nu se mai cruțe nici un bărbat, care cutază în așa grele împrejurări a face și el rău neamului nostru sau prin neîmplinirea datorințelor impuse, sau prin trădarea fățișă a intereselor naționale.

Nu asupritorii neamului românesc sunt în stare a ne ingenuchia, ci acesta poate fi numai o urmare a slăbioiunilor din simțul nostru, care, dacă ar lipsi, nimeni nu ar fi în stare să cutoze a ne brusca cu totă ocaziunea. A fi Român este împreunat cu multe datorințe față de neam. Nu e de ajuns să te recunoști Român, ci trebuie să și conlucri cu averea și cu jertfa pentru mărirea neamului, din care faci parte, și mai ales este datorința fiesce-oării, ca la totă ocaziunea să nisească prin faptele sale și purtarea sa în societate să ridice onorea Românilor.

Cei mai mulți dintre noi greșesc în această privința, luând cu ușurință întrădășările datoriei impuse, ba mulți conduși de simțăminte perverse încrușeză bunele intențiuni ale altor bărbăți din neiertatul păcat al zavistiei. Cunosc preoți și inteligenți, cari întrăgă viața lor folosese pozițiunea lor numai pentru exploatarea Românilor, fără ca ei să voiescă a contribui nici filerul vidui pentru susținerea cauzei poporului. Aceștia sunt pomii neroditori, cari după s. Evangeliă trebuie tăiați și aruncați în foc.

Cunosc bărbăți români, cari de ne-numerate-ori au trădat neamul românesc și interesele naționale și apoi tot înaintea Românilor mai au cinstet, și ei li aleg ca deputați prin sinode și congrese biseroesce, unde au rolul de mameluși. Bărbății români cu principii naționale și luptători neînfrânți sunt combătuți chiar prin Români la astfel de ocaziuni, precum am cetit despre cazul alegerii naționalistului C. Brediceanu.

Sunt tineri universitari, cari ca ștudenti ai fondurilor române mai că nu știu românește și nici că se nisească a-se arăta Români prin purtare și fapte. Con-

toala e foarte slabă și mult este până când organele biseroesce naționale se vor pute avânta la nivelul singur mântitor de-a împărți ajutoarele numai celor demni și cu adevărată creștere românească. Namuritorii fundatori ar merita măcar atâta, ca intențiunilor bune să li-se facă destul prin cei chibămați. Poate că chiar ștudentii români ieri-colea joca „Osărdasuri“, și totuși ei mănca pâinea Românilor.

Pre lângă nefericita despărțire confesională, care mult ne împiedecă în progres, și în cele mai multe cauze din prurit confesional și zădărnicesc înțelegerea necesară la succesul luptelor, mai avem să luptăm și cu neînțelegeri de altă natură, la care orgoliul și rea voința își dau în capete. Nimeni nu voiesce a se grupa în jurul bărbatilor probați în simțăminte românești, gândind că se poate a trăi de oapula sau fără legături și fără disciplină. Se poate că unii voiesc prin astfel de purtare a-și asigura nisece interese personale — însă atari indiviți au încetat a fi Români.

Vedem tott. cât de vehemente sunt pornirile contrariilor nostri pentru a ne nimici ca popor și câte curse se pun poporului românesc pentru a-l amăgi.

Față de aceste prigoniri este supremul moment pentru inteligența română de a se reculege și a se purifica de unele elemente stricote. Nu este iertat ca să mai mergem cu răbdarea așa departe încât, să nu încercăm a ne scutura de cei răi și chiar și de cei slabi de ânger. Să începem a curăți ranele de pre trupul națiunii și să dăm de gol pre ori-care când el se face trădător. Loc între frunțașii neamului nostru să aibă numai fii adevărați ai națiunii și nici-odată cei cu musca pe căciulă. Bărbății biseroesci fiă adevărați propagatori ai moralei naționale și păstori ai credincioșilor, ferind turma de nisece păstori cu rele îndemânări, fiind biseroia chibămată și ați ca si în trecut a fi scutul poporului român. Preoții și învățătorii să-și împlinescă chibămarea lor, căci asupra lor multă răspundere este pentru câte multe neajune între noi.

Nechita.

### O convorbire cu Delyannis.

În ceea ce privește *atitudinea Greciei față de ultimatul marilor puteri*, un colaborator al diarului parisian „Figaro“ a avut o interesantă convorbire cu prim-ministrul grecesc Delyannis, pe care l'a interviavat.

La întrebarea diaristului, decât față de ultimatul puterilor se va schimba ținuta Greciei, Delyannis a răspuns, apăsând fiă-care cuvânt: „Este cu neputință să cedăm; cu neputință din toate punctele de vedere. Poporul n'ar permite nică-când una ca asta“.

Diaristul întrebă mai departe: „Veți rechema foel puțin trupele d-văstră din Creta?“ — „Nu, în nici un cas nu!“ răspunse Delyannis.

„Și ce veți face, decât puterile vor întrebuința forța împotriva d-văstră?“ întrebă mai încolo diaristul. — „Ei bine“, răspunse Delyannis, „atunci puterile vor avă să se lupte cu întrăgă Grecia. Retragerea trupelor noastre ar fi semnalul pentru măcelăriile cele mai grozave. Dacă Europa ne va constringe cu puterea tunurilor sale, se va face responsabilă înaintea umanității întregi prin războiul Greciei și prin consecințele lui de uciderile cele mai grozave, care s'au vedut vre-odată“.

La întrebarea diaristului, decât Grecia va începe războiul în contra Turciei, ministrul-șefedintei grecesc răspunse, că chiar decât guvernul grecesc nu ar voi un asemenea război, ar fi silit să-l începă de poporul grecesc. Apoi continuă: „Un asemenea război n'ar fi numai un război greco-turcesc, ci ar fi un război general, un război, la care s'ar angaja Sârbia, Bulgaria și celelalte popore, ca să obțină cu arma în mână a ceea, ce țin de dreptul lor. Anexiunea Cretei, decât ar fi fost concesă de puteri, n'ar fi adus nici una din aceste catastrofe. În ceea ce ne privește pe noi, nu vom primi nici-odată autonomia inventată

de puteri, cu un guvernator turcesc. Masa-orele s'ar începe din nou cu violență și mai mare. Dacă Europa voiesce să intervină cu dreptate, să facă un plebiscit. Să se întrebze locuitorii Cretei: „Voiți să rămâneți supuși Turcilor? Voiți să vă stăpânească marile puteri? Voiți alăturarea la Grecia? Voiți independența? — Sunt convins, că chiar și o parte din Musulmani ar vota pentru anexiunea la Grecia. In ori-ce caz contra hotărârei printr'un plebiscit n'am avé nimic de dîs, căci plebiscitul este singura soluțiune.“

## SCIRILE ȚILEI.

— 24 Februarie.

**Reuniunea femeilor române gr. cat. din Blașiu** și-a ținut adunarea generală în 28 Febr., fiind de față și I. P. S. Sa părintele Metropolit, însoțit de noul Episcop al Lugosului Dr. D. Radu. Reuniunea, cum spune „Unirea“, se află în stare înfloritoare, numără cu totul 131 membri și are o avere de 3435 fl. 55 or. Din 1892 până la finea anului trecut a împărțit ajutoare însumă de 1555 fl., parte dăruită pentru internatul de fetițe din Blașiu, parte pentru ajutorarea elevelor din acel internat.

**Pentru deprinderile de arme din anul acesta.** „Reichswehr“ anunță, că oficerii și aspiranții de oficeri în rezervă aparținători regimentelor staționate în Bosnia și Herțegovina și anume la reg. de infanț. Nr. 23, 39, 49, 53, 62, 70 și 86 și la batal. de vânători Nr. 11, au de a face deprinderile de arme în Bosnia, respective în Herțegovina. Mai departe acei oficeri și aspiranți de oficeri în rezervă, care sunt împărțiți la cele 4 regimente bosniace, în oas de mobilizare au de a se prezenta la regimentele, la care sunt împărțiți.

**Angelo de Gubernatis**, celebrul profesor italian, care se află de Joi în Bucuresci, s'a hotărât a ține trei conferențe la Ateneu și anume prima conferență a ținut-o ieri, Duminecă, vorbind despre „La donna nel rinascimento italiano“; a doua conferență va fi Marți despre: „Il Paradiso terrestre nella Divina Commedia“; și Joi 27 Febr. v. în limba franceză: „Le role des Roumains dans le monde latin“. (Rolul Românilor în lumea latină.) Vineri în 28 Februarie v. Liga culturală va da un banchet în onoarea distinsului oșpe al Bucurescilor. D-nul de Gubernatis este însoțit de fiica d-sale. Eată câteva date biografice: Comitele Angelo de Gubernatis este literatur și orientalist; s'a născut la Turin la 7 Aprilie 1849. — Studiile le-a făcut în orașul natal, după aceea s'a dus la Berlin pentru a studia limbile orientale; la întoarcere, în 1862, a fost numit profesor de limba sanscrită și literatura comparată la Florența, unde fondă un muzeu indian și o societate asiatică italiană. A călătorit foarte mult, a parcurs întrăgă Europa și a petrecut opt luni de țile în Indii. Căsătorit cu o verișoră a nihilistului Bacunin, a fost autorizat, în 1881, a relua titlul de Comite, pe care familie sa îl avea altă-dată. D-nul de Gubernatis a publicat mai întâiu o tragedie: „Pierdelle vigna“, după aceea drame în versuri: „La mort de Caton“, „Romolo“ și drame din Indii traduse și localisate: „Il Re Nala“, „Il Re Dasarata“ și „Maya“. Principala reputațiune și-a câștigat-o ca publicist. În 1862 întemeiă „L' Italia Letteraria“; în 1867 „Rivista Orientale“; în 1869 „Civiltă Italiana“ și „Rivista Europea“, care în puțin timp deveni revista cea mai citită în Italia; în fine în 1878 începă „Dizionario biografico degli scrittori contemporanei“ a cărui nouă ediție în limba franceză a publicat-o în 1888—1891. Printre operele sale de erudițiune putem cita: „Petite Encyclopedie indienne“ (1867), „Mytologie zoologique ou les Legendes animales“ (1872) etc. etc.

**Monopolul tutunurilor** a adus statului ungar în decursul anului trecut (1896) un venit de 48,842.000 fl. În Austria însă venitul a fost de 93,205.600 fl., va să dîcă cu 44,363.000 fl. mai mare.

## Din Senatul român.

Joi s'a făcut alegerea președintelui Senatului în locul răposatului prinț D. Ghica.

După cum se hotărîse mai 'nainte într-o întrunire a majorităților parlamentare a fost ales președinte al Senatului d-l Dim. Sturdza. A fost cu totul 100 votanți; dintre aceștia 85 au votat pentru d-l Sturdza, 15 s'au abținut.

În urma alegerii sale, d-l D. Sturdza a declarat, că este conștient de greutățile și îndatoririle, ce sunt legate de fotoliul prezidențial, și că și va da totă silința să fiă vrednic de așteptările senatorilor; mai este însă conștient și de semnificarea politică a alegerii d-sale. Ea dovedește unitatea și solidaritatea partidului național-liberal, căruia aparțin atât majoritățile legiuitoare, cât și guvernul.

D-l P. Grădîșteanu, dîce, că alegerea făcută pe baza unei hotărîri luate de majoritate a Camerei și Senatului are o deosebită importanță, căci printr'însa s'a făcut recunoscut pentru a doua oară d-lui D. Sturdza calitatea de șef al partidului național-liberal. Crede, că consecința ar trebui să fiă, ca direcțiunea efectivă a partidului să se încredințeze șefului său. Invită deci, pe d-l Aurelian să rîce pe d-l D. Sturdza să ia președinția consiliului și d-sa să fiă alături cu d-l Sturdza în cabinet.

D-l N. Ionescu spune că alegerea d-lui Sturdza nu pîte să schimbe situația. D-l Sturdza, ales președinte, nu are alte puteri decît acelea pe care i-le dă regulamentul Senatului. D-sa va avé să conducă debaterile, și astfel vedeți, că așa a declarat și d-l Dim. Sturdza. Guvernul are și acum încrederea Senatului.

D-l Dim. Sturdza spune, că subscrie cu amândoué mâine cuvintele bine inspirate ale amicalului și profesorului său D-l N. Ionescu. Alegerea d-sale nu pîte să însemneze decît solidaritatea partidului. Ce însemnatate îi dă partidul, acesta este alt-ceva.

D-l V. Lascar ministru de interne spune, că alegerea d-lui Dim. Sturdza s'a făcut cu aprobarea tuturor și că ea a confirmat încă odată înțelegerea din partid. D-l Sturdza a fost și este șeful partidului și, decît adî nu e în guvern, acesta este o chestie internă a partidului.

D-l P. P. Carp crede, că ministru de interne s'a prea grăbit să anunțe, că prin alegerea d-lui Sturdza ori-ce desbinare în partid e stinsă. D-sa crede, că un șef real de partid nu pîte să fiă politicesc în afară de guvern. În viitor cînd se va prezenta un proiect de lege, opoziția va fi în drept să întrebe, decît acest proiect are aprobarea șefului partidului, care e în afară de guvern. Dîce în fine, că interesul majorității ca și al minorității cere ca șeful partidului să fiă și șeful guvernului.

D-l P. S. Aurelian, ministru-președinte declară, că nu primesce sfaturile d-lui Carp. Partidul liberal n'a dat spectacolul unor desbinări, cum s'au produs în rîndurile partidului conservator. De ce nu aplică d-l Carp la d-lui ideile sale? De ce are d-lui club a parte? De ce nu desființeză clubul său (junimist) și se între în partidul conservator? Amintesc, că „L'Independance Roumaine“ a criticat pe d-l Carp pe această temă. Contestă teoria, că șeful partidului trebuie să facă parte și din guvern; aceasta nu totdeauna s'a întemplat la partidul național-liberal va crede momentul venit de a schimba direcțiunea său formațiunea sa guvernamentală, el o va face fără a aștepta sfaturile adversarilor. (Aplause).

## Reuniunea română de gimnastică și cântări din Brașov.

Reuniunea română de gimnastică și cântări din loc și-a ținut adunarea generală ieri înainte de amîdi.

În discursul său de deschidere, d-l președinte George Chelariu făcu câteva constatări foarte îmbucurătoare cu privire la starea de ađi a Reuniunii în asemănare cu cea din anii precedenți, cînd Reuniunea

noastră abia mai da semne de viață și existența ei era în pericol. De vre-o doi ani încôce însă Reuniunea a început să ia un nou avînt, interesul publicului față de ea e în creștere continuă, numărul membrilor se înmulțește, probele de cântări sunt bine cercetate și convenirile colegiale se țin regulat. Chiar și secțiunea de gimnastică a fost reactivată în acest an, deschișându-se și un curs paralele pentru scrimă. D-l profesor I. Panțu a făcut Reuniunii un dar de 20 fl. pentru procurarea aparatelor de scrimă, pentru care adunarea îi exprimă mulțămîta.

Din raportul comitetului, citit prin d-l secretar Ioan Murăroiu, am aflat, că Reuniunea are ađi 3 membri onorari, 1 fondator, 75 protegiatori și 59 activi. Cu totul așa-déră 137 membri, mai mult cu 7 ca în anul precedent. Conveniri s'au aranjat trei și pe lângă asta corul a dat concurs și la serata aranjată anul trecut de Societatea pentru fond de teatru român. D-lui P. Dima i-s'a exprimat mulțămîta căldurosă din partea adunării pentru zelul, cu care dirigișă cântările. Un dar de 50 fl. a făcut Reuniunii și d-l Tache Stănescu cu ocaziunea căsătoriei fiicei sale Elena măr. Dr. Blaga, pentru care i-s'a exprimat mulțămîta.

Din raportul casei, citit prin d-l casier Iosif Moldovan, notăm, că averea totală a Reuniunii este de 2648 fl. 80 or., parte în bani, parte în efecte și realități. Averea în bani s'a sporit cu 17 fl. 69 or. O comisiune constătătoare din d-nii: N. P. Petrescu, Ión Panțu și Ioan Săbădeanu a revizdat raportul și socotelile casei, pe care le-au aflat în ordine deplină. Cu verificarea procesului verbal al adunării au fost însărcinați d-nii profesori Dr. Branice și Aurel Ciortea.

Noul comitet a fost ales din următorii d-ni: George Chelariu președinte, Dr. V. Saftu vice-președinte, Iosif Moldovan casier, Ión Murăroiu secretar, Aurel Ciortea arhivar, Nic. Bogdan conducător al convenirilor, Pant. Dima dirigent al cântărilor și Petru Roșca dirigent al gimnasticii.

## Ședința festivă a studenților români din Brașov.

Nu ne-am înșelat în așteptările noastre. Ședința publică de ieri a societății „Ioan Popasu“ a studenților dela școlile medii române gr. or. din Brașov a avut un succes din cele mai bune, dîndu-ne o strălucită dovadă despre talentul, zelul și hărnicia bravei noastre tinerimi. Ședința a deschis-o d-l Dr. Ioan Bunea, președintele societății, care a și condus și aranjat producțiunea. Discursul d-sale, foarte potrivit și cu multă atențiune ascultat, a fost urmet de vii urări de „să trăiescă“ din partea publicului.

Îndată după asta orchestra societății cântă „Hora“, ăr studentul din cl. VIII Ioan Mureșcu își oeti studiul său literar asupra novelei lui Vlăhuță. A fost un studiu serios, lucrat cu multă diligență, care face onore tînerului autor. Deși bine lucrată, această temă, care singură ar puté forma obiectul unei conferențe, ar fi câștigat încă și mai mult în efect, decît ar fi fost ceva, și mai scurtă. Același lucru îl putem dîce și despre interesantul studiu al tînerului student de cl. II comercială Ioan Lăpădat. „Brașovul“ din punct de vedere comercial și industrial“ a fost o temă pentru noi de actualitate și bine studiată. La astfel de ocaziuni însă teme de acestea ar câștiga, fără îndoală, decît ar fi predate mai în reasumat; atunci n'ar trebui să fiă cetite în fugă din cauza scurtîmei timpului și ar fi mai potrivite și cu dispoziția momentana a publicului.

Declamațiunea „Scipio și Hannibal“, ce a urmat între cele două studii de mai sus, a fost predată foarte viu și cu mult talent de studenții de clasa VIII-a Mihai Popovici, Candin David și Zenovie Popovici. Publicul i-a aplaudat mult, după cum au și meritat.

Poesia „Din præg“ de Vlăhuță a fost predată de tînerul student de cl. VII gimn. Zacharie Bărsan excelent și o'un deosebit talent declamatoric. Efectul s'a putut vedé

din aplausele prolongite și repeșite ale publicului.

Urmă acum studentul de cl. VIII-a gimn. Constantin Jurcan care declamă anecdota de Speranță „Ion la Featru“. Pentru talentul său de comic tînerul Jurcan este deja mult apreciat de public și agreat de colegii săi. Abia s'a prezentat pe cate-dră și publicul a și isbunonit în risete care n'au mai încetat în tot decursul declamațiunii. Rechiămat prin aplausele sgomotose ale publicului, el declamă încă o anecdota de Speranță.

Forțe mult a contribuit la reușita producțiunii d-l profesor de muzică Teofil Popovici, care a condus și aranjat partea musicală a acestei producțiuni. Atât corurile cât și orchestra, care de altă-dată a fost condusă de un străin, acum le-a condus d-l Popovici gratuit din propriul indemn. D-sa a ales un program din cele mai frumoșe cîntece populare, care prin dibacea d-sale conducere a întrecut așteptările publicului. Între piesele musicale aflăm cu plăcere, că „Foiă verde de Mohor“ e însăși compoziția d-lui Popovici, pentru care îl putem felicita.

Între altele s'a mai cântat „Fost'ai lele“ de Musicescu și „Cucule“ de G. Dima, tôte c'un deplin succes, așa încât la sgomotosele aplause ale publicului au trebuit mai tôte repetate.

Un vesel și vioi marș, executat de orchestra studenților, încheiă această reușită serată literară, la care a luat parte un public distins și cu mult mai numeros ca altă-dată.

## ULTIME SCIRI.

**Constantinopol, 7 Martie.** Înalta Pörtă, rîspundînd la nota identică a puterilor declară, că **consimte cu propunerile acestora** privitoare la Creta, deorece printr'însele s'ar asigura pacea. Despre rîspunsul Greciei încă nu se știe nimic.

## DIVERSE.

**Sultanal de origine Frances.** Foile parisiene din incidentul încurcăturilor orientale dau la lumină o poveste, în care se spune, că Sultanal ar fi de origine Frances. Povestea acosta vorbește despre istoria romantică a domnișorei Aimée de Rivery, care de origine a fost francesă. Istoriograful insulei Martinique, Daney Sidney în opul său *Histoire de la Martinique* espune unele date despre aventurile amorose ale d-șorei Aimée de Rivery cu Sultanalul turcesc. D-șora Rivery s'a născut la 1766 pe insula Martinique dintr'o familiă de frunte. Părinții ei încă de mică au trimis-o în Nantes, unde a fost crescută într'un claustru până la etatea de 18 ani. Atunci, în 1784, însoțită de-o guvernantă s'a imbarcat pe o corabă ca să se reîntorcă la părinții săi. Pe mare însă erau p'aci să se îneco, decît o corabă spaniolă nu i-ar fi scăpat din pericol. Acum cu toții înaintau veseli spre ținta dorită și d-șora își petrecea bine în societatea Spaniolilor, dăr bucuria lor n'a durat mult, pentru-că Kalozii din Algeria li-au atacat corabia și pe călători pe toți i-au făcut prizoneri. Pe frumoșă Aimée dimpreună cu guvernanta sa li-au dus în Algeria. Beyul a fost surprins de frumșea fetei și, după obiectul oriental al barbarilor de pe atunci, supușii Sultanalui Selim au trimis pe tîneră Rivery ca dar Sultanalui. Că ce s'a întemplat cu guvernanta d-șorei Rivery, cronica tace. Selim a luat pe tîneră Rivery de soț și sa. Frumoșă Aimée căva timp era foarte tristă, deorece ea nu se aștepta la o așa schimbare a sorții sale, dăr mai târziu s'a împăcat cu sörtea. După-ce Rivery a avut un copil, ea a devenit sultana Valida. Fiul ei a domnit în imperiul otoman sub numele de Mahmud II. Din acestea se deduce, că și Sultanalul actual Abdul Hamid ar fi de origine Frances. Diarul parisian „Temps“, care scrie despre acestea, adauge, că povestea acosta pare cam prea romantică.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**  
Redactor responsabil: **Gregoriu Maier.**

**Cursul la bursa din Viena.**

Din 7 Martie 1897.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de corone ung. 4%	98.15
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.25
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.70
Oblig. cail. fer. ung. de ost. l. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.—
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Imprum. ung. cu premii	150.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	140.75
Renta de hartie austr.	99.90
Renta de argint austr.	100.10
Renta de aur austr.	122.70
Losuri din 1860	141.50
Actii de ale Banței austro-ungar.	936.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	385.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	351.50
Napoleonori	9.53
Marci imperiale germane	58.70
London vista	119.90
Paris vista	47.60
Rente de corone austr. 4%	100.30
Note italiene	45.—

**Cursul pietel Braşov.**

Din 8 Martie 1897.

Banote rom. Camp.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Camp.	9.44	Vënd.	9.46
Napoleon-d'ori	9.51	Vënd.	9.52 1/2
Galbeni	5.65	Vënd.	5.70

Lire turoesci Cump. 10.60 Vënd. —  
Soris. fonc. Albina 5% 100.75 Vënd 101.75

Nr. 1211—1897.

**PUBLI CAŢI UNE!**

Spre scopul întrebunţării cametelor până la finea an. 1896 din fundaţiunea „Jubileul de încoronare” pentru provederea cu îmbrăcăminte a copiilor săraci fără consideraţiune de naţionalitate şi confesiune, dela acei părinţi, cari aparţin oraşului Braşov, între cari în primul loc se vor lua în consideraţiune: copiii orfanî de tată şi mamă, copiii orfanî de tată şi copiii orfanî de mamă, în etate de 4—15 ani, se provocă prin această toţi părinţii respective, tutori astorfel de copii, ca să-şi ascernă referitoarele petiţiuni netimbrate, provădute cu atestatele de botez a copiilor şi cu atestatele de sărăciă date din partea oficiilor parohiale séu a sedrei orfanale, — cel mult până în 20 a lunei curente la acest oficiu.

Braşov, 3 Martie 1897.

1219,1—3 Magistratul oraşenesc.

**Insciinţare.**

Am onórea a aduce la cunoscinţa On. public, că **cu ultima lunei curente voiú primi eu**

**Magazinul de modă**

din Str. vămii nr. 6.

de sub firma **Temesvári István** spre al conduce mai departe sub propria mea firmă

**ROBERT WEBER**

vormals

**TEMESVÁRI ISTVÁN**

Sunt în plăcută poziţiă de a procura mărfuri de cele mai moderne gusturi şi a le desface cu cele mai scădute preţuri.

De aceea imi permit să incunoscintez pe on. public de pe acuma a profita de această ocaşiă favorabilă.

Cu distinsă stimă:

**ROBERT WEBER.**

1218,1—3.

**Insciinţare.**

**ABONAMENTE**

LA

**„GAZETA TRANSILVANIEI“**

Preţul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe şese luni.	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe şese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

**Abonamente la numerele cu data de Duminecă.**

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe şese luni.	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe şese luni.	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

**PARFUMERIE.**

Prin achiziţiune de cantităţi mai mari, mă aflu în plăcut poziţiune de a oferi cu

**Preţuri ieftine**

o colecţiune mare de

**PARFUMURILE**

cele mai bune.

Extracturi, Apă de Colonia, Parfumi pentru odăi, Sa-chete etc., precum și **Săpunuri de toaletă** (glicerina, migdale, flori și ierburii etc.,

**COSMETICE**

**Brilantine**, pomadă pentru cap și mustăți.

Fabricile din care sunt comaudate toate aceste articole sunt renumite ca cele mai bune și solide și oferă garanţia cea mai mare pentru bunătaea și soliditatea marfei.

Cu totă stima:  
**G. EITEL,**  
Strada Vămii Nr. 18.

**PARFUMERIE.**

**TIPOGRAFIA**

**A. Mureşianu**

Braşov, Têrgulú Inului Nr. 30.

Acestú stabilimentú este provădutu cu cele mai bune mijloce tehnice și fiindú bine asortatú cu totú felulú de caractere de litere din cele mai moderne este pusú în poziţiune de a puté esecuta **orice comande** cu promptitudine și acurateţá, precum:

<b>IMPRIMATE ARTISTICE</b> IN AURÚ, ARGINTÚ ȘI COLORI.	<b>REGISTRE ȘI IMPRIMATE</b> pentru tóte speciile de serviciuri.
<b>CĂRŢI DE SCIINŢÁ,</b> LITERATURÁ ȘI DIDACTICE	<b>BILANŢURÍ.</b>
<b>STATUTE.</b>	<i>Compturi, Adrese,</i> <i>Circulare, Scrisori.</i>
<b>FOI PERIODICE.</b>	<i>Coverle, in totá márimca.</i>
<b>BILETE DE VISITÁ</b> DIFERITE FORMATE.	<b>TARIFE COMERCIALE,</b> INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.
<b>PROGRAME ELEGANTE.</b>	<b>PREŢURI-CURENTE ȘI DIVERSE</b>
<b>BILETE DE LOGODNÁ ȘI DE NUNTÁ</b> DUPÁ DORINŢÁ ȘI ÎN COLORI.	<b>BILETE DE INMORMENTARI.</b>
<b>ANUNŢURÍ.</b>	

Comandele eventuale se primescú în biuroulú tipografiei, Braşovú Têrgulú Inului Nr. 30, etagiulú I, cátrá stradá. — **Preţurile moderate.** — Comandele din afará rugámú a le adresa la

**Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovú.**

**Sosirea și plecarea trenurilor în Braşov.**

**Sosirea trenurilor în Braşov:**

- Dela Pesta la Braşov:**  
Tr. accelerat: 5 óre 07 m. dimineţa.  
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.  
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.  
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.
- Dela Bucureşci la Braşov:**  
Trenul accel.: 2 óre 18 min. după am.  
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améđi.  
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.  
Trenul accel.: — óre — minute séra.
- Dela Zêrnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)**  
Trenul mixt: 7 óre 44 min. dimineţa.  
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.  
Trenul mixt: — óre — min. séra.

**Plecarea trenurilor din Braş.**

- Dela Braşov la Pesta**  
Trenul mixt: 5 óre 8 min. dimineţa.  
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.  
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.  
Tr. accelerat: 0 óre 0 min. séra.
- Dela Braşov la Bucureşci:**  
Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.  
Tr. accelerat: 0 óre m. dimin.  
Trenul mixt: 11 óre înainte de améđi.  
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.
- Dela Braşov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeiu.)**  
Trenul mixt: 8 óre 35 min. dimineţa.  
" " 4 " 55 m. după am.  
Trenul mixt: — óre — min. dim.